

מסכת געיגים

פרק ה

א. כל ספיק געיגים טהור, חוץ מזה, ועוד אחר. ואיזה, זה מי שהייתה בו בהרת פגירים והסגירה, בסוף שבוע וגרי היה כפלע, ספיק שהיה היה, ספיק שאחרת באה תחתיה, טמא:

ב. החליטו בשער לבו, הלא שער לבו וחור שער לבו, וכן במחיה ובפשyon, בתחלת ובסוף שבוע ראשון, בסוף שבוע שני, לאחר הפטור, גרי היה כמו שהייתה. החליטו במחיה, והלכה המchia וחרורה המchia. וכן בשער לבו ובפשyon, בתחלת, בסוף שבוע ראשון, בסוף שבוע שני, לאחר הפטור, גרי היה כמו שהייתה. החליטו בפshion, הלא הפטור והור הפטור. וכן בשער לבו, בסוף שבוע ראשון, בסוף שבוע שני, לאחר הפטור, גרי היה כמוות שהייתה:

ג. שער פקודה, עקביא בו מהללאל מטמא, וחכמים מטהרין. איזה היה שער פקודה, מי שהייתה בו בהרת ובה שער לבו, הלכה

הברחת והגיה לשער לבו במקומו וחזרה, עקיבא בן משללאל מטמא, וחכמים מתרין. אמר רבי עקיבא, מודה אני בזה שהוא טהור. أيזה הוא שער פקדה, מי שהיתה בו בהרת גרים ובה שפי שערות, והלך הימנה כחצי גרים והניחו לשער לבו במקום הברחת חזר. אמרו לו, בשם שבטלו את דברי עקיבא, אף דבריך איינו מקימים:

ד. כל ספק נגעים בתחלה טהור, עד שלא נזק ליטמאה. משנזק ליטמאה, ספקו טמא. כיצד. שניים שבאו אצל כהן, זה בהרת גרים וזה כסלע, בסוף שבוע זה כסלע וזה כסלע, ואין ידוע באיזה מהו פשה, בין באיש אחד בין בשני אנשים, טהור. רבי עקיבא אומר, באיש אחד, טמא. ובשני אנשים, טהור:

ה. משנזק ליטמאה, ספקו טמא. כיצד. שניים שבאו אצל כהן, זה בהרת גרים וזה כסלע, בסוף שבוע זה כסלע ועוד וזה כסלע ועוד, שנייהו טמאין. אף על פי שהזרכו להיות כסלע וכסלע, שנייהו טמאין, עד שהזרכו להיות גרים. זה הוא שאמרו, משנזק ליטמאה, ספקו טמא: